

Context van en aanloop naar de vereniging (heeft vele jaren geduurd)

- 5 Hervormde wijken en 3 Gereformeerde wijken.
- 3 Hervormde wijken en de 3 Gereformeerde wijken werkten al langer nauw samen en waren in feite samengegaan, 'SOW-wijken'.
- Hervormde gemeente en Gereformeerde kerk waren formeel wel apart: er waren een CK en een KAZ en een gemeenschappelijke CK/KAZ vergadering.
- Eerdere fusiepogingen of federatiepogingen waren gestrand. Onze wijkgemeente wilde daar bijvoorbeeld niet aan meewerken.
- De verhoudingen waren geprikkeld. Gevoelens van frustratie, onbegrip en achterstelling.

De positie van onze wijkgemeente en borging identiteit

- Rondom de landelijke kerkfusie speelde in Hilversum direct weer de vraag van de plaatselijke fusie. Alle voorbereidingen werden door CK/KAZ al getroffen.
- Dit leverde dat de nodige onrust op. Wat gaat er gebeuren? Kunnen we onszelf blijven? Wat betekent dit voor de predikantsplaats? Hoe zit het met de financiën, ons gebouw? Moeten we bepaalde relaties verplicht zegenen? Allerlei vragen dus.
- De eerste nuchtere constatering was wel dat in de Hervormde Kerk er geen sprake was van een ideale situatie – we moesten ervoor waken om dat te idealiseren.
- Het tweede was de gedachte dat met de kerkfusie de PKN als kerk van de hervorming een feit is. Die realiteit hebben we erkend, en in die kerk is onze plek. Dat uitgangspunt heeft ons denken mede bepaald. En in de kern vinden we het beter om als christenen samen op te trekken dan om gescheiden op te trekken.
- Voor ons hield dat ook in dat we de realiteit van samen kerk-zijn moesten gaan vormgeven. Anders gezegd: we moesten onze plek gaan innemen.
- We zijn ons daarom goed gaan oriënteren op een samengaan, en met name hebben we de kerkorde goed gelezen. Wat bleek? We konden onze positie en onze identiteit prima borgen, de kerkorde biedt hiervoor goede mogelijkheden.
- Dus hebben we veel aandacht gegeven aan de vraag waar we voor staan, en dit verwoord in de plaatselijke regeling en in het beleidsplan.
- Nog een punt: onze opstelling ('we doen mee' en 'hier staan we voor') leidde tot veel goodwill. Andere wijken hebben dit sterk gewaardeerd.

Waar hebben we met name op gelet en hoe heeft dat uitgepakt

- Hervormd-gereformeerde identiteit (hebben we naar Kerk 2025 toe veel plezier van).
- Wijkgemeente, dus geen aparte positie. We willen volledig meedoen. Nogmaals: dit heeft werkelijk tot ontspanning geleid.
- Geografische verantwoordelijkheid, en daarbij bijzonder gelet op: hoe ga je om met mensen die nieuw in Hilversum komen wonen? Twee-lagen systeem (hervormd en protestant, gaan we wel weer naar kijken) met een duidelijke brochure.
- Predikantsplaats – heeft geleid tot nota Predikantsplaatsen.
- Financiën – waarbij je wel realistisch moet blijven. Meer inzicht (incl. de relatie met de predikantsplaats) heeft overigens geleid tot een aanzienlijke verbetering van het geefgedrag.

Samenwerking binnen de AK, toen en nu

- Voor de fusie: sprake van kampen en eilanden. Geen herkenning onderling, gebrek aan vertrouwen (speelde ook tussen SOW-wijken).
- Dat is totaal veranderd. De fusie heeft ook een hoop 'ballast' verwijderd, terwijl tegelijkertijd duidelijk is waar iedereen voor staat. Dat wordt ook geaccepteerd en gewaardeerd.
- De vergaderlast binnen de AK is drastisch afgenomen, en mensen weten elkaar gemakkelijker onderling te vinden. Er ontstaan samenwerkingen tussen wijken.
- Tien jaar geleden ondenkbaar en nu realiteit: iemand uit onze wijk is voorzitter AK.
- De krimp van de kerk zet echter door, en daar moeten we wat mee. In plaats van dat het ons straks overkomt, willen we in Hilversum actief tot goede keuzes komen. Dat proces is nu gaande. We zijn daartoe nu in staat, een paar jaar geleden had dat nog niet gekund.

Afsluiting

- Voor de fusie waren we huiverig.
- Ook hadden we meningen en oordelen over elkaar.
- We waren bang om onze positie te verliezen, we waren bezorgd over onze fysieke plek en over het geld.
- Dat was achteraf onnodig. De kerkorde helpt, en door mee te doen nemen we onze plek in.
- Fusie was een grote stimulans om ons te bezinnen op identiteit en positie – ook voor de wijk zelf goed geweest.